

प्राच्यां दिशि महाराज कीर्त्तितानि मया तव । तिस्रस्वन्यासु पुण्यानि दिक्षु तीर्थानि मे शृणु ।

सरितः पर्वताश्चैव पुण्यान्यायतनानि च ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि धौम्यतीर्थकथने सप्ताशीतोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

॥ धौम्य उवाच ॥ दक्षिणस्यान्तु पुण्यानि शृणु तीर्थानि भारत । विस्तरेण यथाबुद्धि कीर्त्तमानानि तानि वै ।

यस्यामाख्यायते पुण्या दिशि गोदावरी नदी । बह्वारामा बज्जला तापसाचरिता शिवा ।

वेणा भीमरथी चैव नद्यौ पापभयापहे । मृगदिजसमाकीर्णं तापसालयभूषिते ।

राजर्षेस्तस्य च सरिन्नृगस्य भरतर्षभ । रम्यतीर्था बज्जला पयोष्णी द्विजसेविता ।

अपिचात्र महायोगी मार्कण्डेयो महायशः । अनुवंश्यां जगौ गाथां नृगस्य धरणीपतेः ।

नृगस्य यजमानस्य प्रत्यक्षमिति नः श्रुतं । अमाद्यदिन्द्रः सोमेन दक्षिणाभिर्दिजातयः ।

पयोष्ण्यां यजमानस्य वाराहे तीर्थ उत्तमे । उद्धृतं भूतलस्य वा वायुना समुदीरितं ।

पयोष्ण्या हरते तोयं पापमामरणान्तिकं । स्वर्गादुत्तुङ्गममलं विषाणं यत्र शूलिनः ।

स्वमात्मविहितं दृष्ट्वा मर्त्यैः शिवपुरं व्रजेत् । एकतः सरितः सर्वाः गङ्गाद्याः सलिलोचयाः ।

पयोष्णी चैकतः पुण्या तीर्थेभ्यो हि मता मम । माठरस्य वनं पुण्यं बज्जमूलफलं शिवं ।

यूपश्च भरतश्रेष्ठ वरुणश्रोतसे गिरौ । प्रवेणुत्तरमार्गे तु पुण्ये कणाश्रमे तथा ।

तापसानामरण्यानि कीर्त्तितानि यथाश्रुति । वेदी शूद्रपारके तात जमदग्नेर्माहात्मनः ।

रम्या पाषाणतीर्था च पुनश्चन्द्रा च भारत । अशोकतीर्थं तत्रैव कौन्तेय बज्जलाश्रमं ।

अगस्त्यतीर्थं पाण्ड्येषु वारुणश्च युधिष्ठिर । कुमार्यः कथिताः पुण्याः पाण्ड्येष्वेव नरर्षभ ।

ताम्रपर्षीन्तु कौन्तेय कीर्त्तयिष्यामि तां शृणु । यत्र देवैस्तपस्तप्तं महदिच्छद्विराश्रमे ।

गोकर्ण इति विख्यातस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः । शीततोयो बज्जलः पुण्यस्तात शिवः शुभः ।

ह्रदः परमदुष्प्रापो मानुषैरकृतात्मभिः । तत्र वृक्षदण्डैश्च सम्पन्नफलमूलवान् ।

आश्रमोऽगस्त्यशिवस्य पुण्यो देवसमो गिरिः । वैदुर्यपर्वतस्तत्र श्रीमान्मणिमयः शिवः ।

अगस्त्यस्याश्रमश्चैव बज्जमूलफलोदकः । सुराद्रेस्त्वपि वक्ष्यामि पुण्यान्यायतनानि च ।

आश्रमान् सरितश्चैव सरासि च नराधिप । चमसेद्भेदनं विप्रास्तत्रापि कथयन्त्युत ।

प्रभासश्चोदधौ तीर्थं त्रिदशानां युधिष्ठिर । तत्र पिण्डारकं नाम तापसाचरितं शिवं ।

उज्जयन्तश्च शिखरी चिप्रं मिद्विकरो महान् । तत्र देवर्षिवीरेण नारदेनानुकीर्तितः ।

पुराणः श्रूयते श्लोकस्तन्निबोध युधिष्ठिर । पुण्ये गिरौ सुराद्रेषु मृगपक्षिनिषेविते ।

उज्जयन्ते स्म तप्ताङ्गो नाकपृष्ठे महीयते । पुण्या द्वारवती तत्र यत्रासौ मधुसूदनः ।

साक्षाद्देवः पुराणोऽसौ स हि धर्मः सनातनः । ये च वेदविदो विप्रा ये चाध्यात्मविदो जनाः ।

ते वदन्ति महात्मानं कृष्णं धर्मं सनातनं । पवित्राणां हि गोविन्दः पवित्रं परमुच्यते ।

पुण्यानामपि पुण्योऽसौ मङ्गलानाञ्च मङ्गलं । त्रैलोक्ये पुण्डरीकाक्षो देवदेवः सनातनः ।